

vrouwen te onderhandelen

GEWOON OM!

Bezint eer ge begint

● **Informatie is cruciaal.** Als je opslag wilt, informeer je dan niet alleen over de salarissen binnen je bedrijf maar ook over de plannen, budgetten en situatie van je bedrijf, en gelijkaardige bedrijven. Check hoeveel er in jouw regio zijn. Zet op een rij wat jij te bieden hebt. Zoek uit wat hét moment is om je eerste stap te zetten, bijvoorbeeld als de budgetten verdeeld worden. Bereken wat het zou kosten om jou te vervangen... Dat geldt voor gelijk welke onderhandeling: wordt een datadetective.

Informatie is macht en geeft je ook nog eens zelfvertrouwen.

● **Cultiveer je netwerk.** Het is een belangrijke bron van informatie.

● **Mik hoog.** Als je je waarde onderschat, dan begin je met een achterstand aan de onderhandeling. Zoek uit wat je echt wilt. Wees ambitieus, maar niet onmogelijk. Clasht dat met vervelende 'ben ik dat wel waard'-ideeën? Stel jezelf dan de vraag wat je zou doen als je voor je beste collega, vriendin of

dochter zou onderhandelen.

● **Bepaal een bottomline.** Het laagste cijfer waarvoor je de job wilt doen, de hoogste prijs waarvoor je de auto wilt kopen...

● **Bepaal een target value,** ofwel wat je eigenlijk echt zou willen. Dat moet altijd ambitieus zijn en dus een stuk beter dan je bottomline, maar het liefst toch nog realistisch.

● **Bepaal een Beste Alternatief.** Want misschien krijg je niet wat je wilt en

moet je iets anders bedenken om je probleem op te lossen.

● **Oefen.** Grijp elke kans aan om te onderhandelen en oefen voor een belangrijke meeting met iemand uit je omgeving.

● **Zie onderhandelen als een win-winsituatie, niet als een strijd.**

● **Haast je niet.** Doet men een tegenvoorstel, of lijkt men te twijfelen aan jouw voorstel, vraag of offer dan bedenktijd.

"Vrouwen vinden inderdaad dat complimenten, beloningen en erkenning minder waard zijn als ze erom moeten vragen. Ik kan alleen maar zeggen: *get over it!* Talent en hard werken kunnen je ver brengen, maar zijn niet genoeg. Mannen vragen wel erkenning en ze verdienen meer en hebben gemakkelijkere levens. Geloof me, als je iets vraagt wat je niet verdient, dan zul je het niet krijgen, hoe hard je ook aandringt. Dus flauw doen over zelf moeten vragen wat je in jouw ogen verdient, is jezelf in de voet schieten. Je baas en je partner zijn met hun eigen ding bezig en kiezen de weg van de minste weerstand. Ze zien gewoon niet dat jij zit te wachten op hulp of opslag. Maar als je het vraagt, zullen ze het geven, want ze weten dat je het nodig hebt of verdient."

Socialisatie is een belangrijke tweede reden waarom vrouwen te weinig vragen.

"Dat is een heel ingewikkelde kwestie. Er bestaan nog heel wat onderhuidse vooroordelen tegenover vrouwen. Een assertieve, ambitieuze man is te bewonderen; een vrouw die exact hetzelfde doet, is bedreigend. Een bitch, dus. Of we het nu leuk vinden of niet, in onze maatschappij moeten

promotie, je baas een uitstekende werknemer; jij meer tijd voor jezelf, je man een uitgeslapen vrouw. Op die win-winmanier onderhandelen is bovendien het meest efficiënt, zo leren we uit onderzoek. De zorgende kant van vrouwen betekent bovendien dat ze te empathisch zijn, en te veel rekening houden met de ander. We moeten daarmee ophouden. Die ander zal zelf wel uitzoeken wat kan en niet kan."

Susan Pinker, auteur van *De seksparadox*, beweert dat het glazen plafond er zit omdat een meerderheid van de vrouwen gewoon niet bezig is statussymbolen, maar liever een job kiest waarvan ze voldoening hebben.

"Onze definitie van succes is inderdaad anders of liever breder dan die van mannen. Maar onderhandelen doe je niet alleen over geld. Bovendien is geld nooit alleen maar geld. Hoe meer iets kost, hoe meer waarde het in de ogen van onze maatschappij heeft. Dat is ook voor jou zo. Laat je jezelf minder goed betalen dan je collega's, dan zal je baas zich afvragen waarom. De logische conclusie is dan 'omdat ze minder goed is', wat je onherroepelijk kansen ontnemt. Natuurlijk wil je een job die je voldoening geeft, maar je wilt daar ook eerlijk voor betaald worden. Dat heeft niets met inheligheid en alles met waardering te maken. En er is nog iets. Door bijvoorbeeld tijdens een sollicitatie te onderhandelen, toon je wat je kunt op dat vlak. Zie het als een generale repetitie voor wat je voor dat bedrijf gaat doen."

Is het genoeg dat vrouwen beseffen dat ze iets moeten vragen als ze het willen en hen ook effectief aan het onderhandelen te krijgen?

"Vaak wel. En al snel zullen ze merken hoeveel ze gedaan krijgen. Ik zeg niet dat het makkelijk zal zijn en dat ze altijd een ja zullen krijgen. Maar als je niets vraagt, dan krijg je ook helemaal niets. Het is trouwens geen vrouwenprobleem maar een maatschappelijke zaak. Bedenk hoeveel talent verloren gaat, gewoon omdat vrouwen hun vinger niet opsteken en daardoor over het hoofd gezien worden. Ik kan eerlijk zeggen dat deze kennis mijn leven veranderd heeft. Ik onderhandel veel meer, ook over kleine dingen. Ik heb voor deze promotournee veel nieuwe kleding gekocht en vroeg of er geen korting inzat. Dat kon niet, maar ik kreeg een trui gratis. Vooral mijn stijl is veranderd. Vroeger onderhandelde ik kwaad en een beetje agressief, nu blijf ik vriendelijk, complimenteuz en behulpzaam en haal ik veel vaker mijn slag thuis."

Asking for it, of erom vragen, dat is wat vrouwen wel eens verweten wordt als ze verkracht worden. U hebt het als titel voor uw boek gekozen.

"Ik vond het een boeiend idee om die uitdrukking terug te claimen. Omdat ik vind dat vrouwen niet moeten aanvaarden wat de maatschappij hen aanbiedt, maar op zoek moeten gaan naar wat zij eigenlijk willen. In dit boek gaat dat vaak over geld en werk, maar ik wil vrouwen niet vertellen wat ze moeten willen. Dat moeten ze zelf uitzoeken, om er vervolgens achteraan te gaan. Dus als je wilt dat je man zegt dat je er leuk uitziet, vraag hem dan gewoon of hij je nieuwe jurk mooi vindt. Wedden dat hij ja zegt en het nog meent ook?"

■ **Samantha uit *Sex & the City* kan model staan voor de vrouw die zich er niet voor schaamt het onderste uit de kan te halen.**

Ask for It van Sara Laschever en Linda Babcock staat vol praktische tips en verhalen. Uitgeverij Piatkus.

Bedenk hoeveel talent verloren gaat, gewoon omdat vrouwen hun vinger niet opsteken en daardoor over het hoofd gezien worden

vrouwen aardig zijn. Ik zeg absoluut niet dat vrouwen zich als mannen moeten gaan gedragen, maar als je dat weet dat te assertieve vrouwen bedreigend zijn, dan houd je daar rekening mee. Dat wil absoluut niet zeggen dat je moet inbinden. Integendeel. Stel je eisen, onderhandel op het scherp van de snee, maar doe het zo dat de ander je aardig blijft vinden. (zie kader) Veel vrouwen vinden het niet eerlijk dat zij extra aardige moeite moeten om hetzelfde te krijgen als mannen. Ze hebben gelijk, maar ik ben een pragmatische mens. Probeer een onderhandeling dus binnen te stappen als iemand sympathiek en vriendelijk die niet komt om te overwinnen, maar om een overeenkomst uit te dokteren waarvan iedereen beter wordt."

Waarom is dat laatste zo belangrijk?

"Vrouwen zijn minder competitief dan mannen en ook daarom voelen ze zich soms ongemakkelijk bij onderhandelingen. Ze zien verschillende standpunten snel als een conflict en een onderhandeling als een strijd. Ik wil iets van jou wat jij misschien niet wilt geven. Maar je kunt het ook anders bekijken. Een onderhandeling is eigenlijk het oplossen van een probleem, waarbij beide kanten iets winnen. Jij een

Pertinenties

van Polly Dewit

Geschenken als splinterbommen

Wat hebt u naar huis gesleept op kerstavond? Een kalende kerstboom, de liefde van uw leven of een overschot kalkoen?

Al gemerkt dat de liefde van uw leven en die feestkalkoen op avonden als deze opvallend veel gelijkenissen vertonen? Een vermoeide kop op een gerimpelde nek, vlezige billen en een overdig gevulde binnenkant. Om uw vingers bij af te likken!

Of hebt u vooral verrassende geschenkjes naar huis gesleept? In uw herbruikbare supermarkttas?

Van die leuke overbodigheden die weer jarenlang in kasten verdwijnen en misschien ooit iemand anders ongelukkig zullen maken.

Mijn suggestie om het geld voor mijn geschenk te storten op de rekening van een goed doel viel in slechte aarde. En omdat ik niet meteen iets anders kon verzinnen wat mij zou verblijden, hebben mijn teerbeminden zelf iets origineels bedacht: een snijplank met bijbehorend fonkelend mes! Zo groot dat zelfs een middelmatige kok er twee wulps kalkoenen tegelijk op kan spiesen. Een subtiele attentie van mijn schoonmoeder.

Mijn eigen moeder daarentegen schonk me - wat een toeval - precies dezelfde snijplank, evenwel met een aardappelmess.

Wat willen die vrouwen toch van me?

"Kijk eens, een snijplank met een mes", heb ik blij geroepen, want een geschenk uit het hart kijkt men niet in de bek.

Bovendien komt een snijplank altijd van pas. En messen kunnen wij, mijn geliefde en ik, goed gebruiken, al beperken we ons tegenwoordig vooral tot woordenwerpen.

Messen kunnen mijn geliefde en ik goed gebruiken, al beperken we ons nu vooral tot woordenwerpen

Mijn geliefde kwam dit jaar trouwens naar goede gewoonte weer origineel uit de hoek. Hij deed me de complete dvd-box van *Coupling* cadeau.

Wat een royaal gebaar! Vorige kerst kreeg ik slechts één dvd van hem, met name: *Scènes uit een huwelijk*. Ik heb de film nooit bekeken. Ten eerste omdat ik hem al honderd keer gezien heb. Ten tweede omdat ik er somber van word en ten derde omdat ik nog altijd achterdochtig ben omtrent de diepere betekenis van dit kerstgeschenk.

Geschenken zijn als splinterbommen en toch gaan we er onbedachtzaam mee om.

Geef een parfum cadeau en u zegt meteen hoe iemand ruikt. Sokken, het geschenk der inspiratielozen, vertellen ongeveer hetzelfde verhaal: dat van gaten en stank.

Stropdassen daarentegen zijn vestimentaire moordwapens. En een pyjama geeft warmte in bed tijdens lusteloze nachten. Lingerie zegt dan weer veel over de fantasie van de schenker. Boeken, cd's en dvd's spuwen kritiek op uw intellect. Drank is des duivels. Dus blijft er niet veel meer over dan iets voor de keuken.

Een koffiekkan, een pepermolen, een vork met twee tanden... Maar waarom snijplanken en messen? Dat een moeder met plezier haar schoonzoon helpt te fileren, dat begrijp ik, maar nooit haar eigen zoon. Zou mijn schoonmoeder misschien de stille wens koesteren om de tong van haar schoondochter een topje kleiner te maken? Is een mes schenken eigenlijk geen openlijke oorlogsverklaring? En wat zeg je dan wanneer je dat mes uit de verpakking haalt? Dank u wel en mag ik de snijkwaliteit eens testen op uw malse achterkant, want geschenken doen vaak aan mensen denken!

Hoe dan ook, mijn geliefde en ikzelf hebben sinds kerst onze verbale messentrekkerij alweer aardig op niveau gebracht met elke avond voor het slapengaan een aflevering van *Coupling*. De identieke box die ik - wat een toeval - voor hem gekocht had, is ingepakt gebleven. Ik weet nu al wie volgende kerst de gelukkige ontvanger wordt.